

8 Maart 2026: Ds Anru Liebenberg

Die Konsep van Vasstaan

Die dominee begin die diens met 'n illustrasie van 'n oom in Namakwaland wat vir nege maande van die jaar koekies bak om dit slegs gedurende die kort blommeseisoen te verkoop. Wanneer mense hom vra hoekom hy so 'n ongewone lewe kies, antwoord hy dat die Here hom daar laat staan het en hy daarom daar hoort. Hierdie gesindheid sluit direk aan by Paulus se woorde in Romeine 5, wat beklemtoon dat God ons in 'n spesifieke posisie geplaas het om in ons geloof vas te staan. Hierdie oriëntasie bepaal ons lewensuitkyk en hoe ons ander mense hanteer.

Paulus se Outoriteit oor Swaarkry

Wanneer Paulus in verse twee en drie skryf dat gelowiges hulle in swaarkry moet verheug, praat hy nie vanuit 'n gemaklike of veilige posisie nie. Hy skryf aan mense in Rome vir wie konflik en verdrukking 'n bekende realiteit is. Volgens oorlewering is Paulus en Petrus se koppe later in 'n houer in 'n katedraal in Rome bewaar, wat bewys dat Paulus self die uiterste prys vir sy geloof betaal het. Om vir Jesus te kies beteken om in te teken op die vryspraak, maar terselfdertyd ook op die potensiaal vir swaarkry en verdrukking.

Die Doel van Swaarkry

Die Here het nie 'n meesterplan om swaarkry moedswillig aan mense uit te deel net om hulle karakter te toets nie. Swaarkry is bloot 'n simptome van die gebroke werklikheid waarin ons leef, en soms is dit die gevolg van ons eie kortsigtige en ongehoorsame besluite. Alhoewel God nie die swaarkry veroorsaak nie, gebruik Hy dit om 'n kettingreaksie te begin: swaarkry kweek volharding, volharding kweek egtheid van geloof (karakter), en karakter kweek 'n hoop wat nooit beskaam nie.

Twee Pilare van Christelike Vreugde

Christelike vreugde is radikaal anders as wêreldse vreugde as gevolg van twee unieke eienskappe:

- **Onafhanklik van Omstandighede:** Die dominee deel 'n verhaal van 'n vrou wat in 'n WhatsApp-boodskap gevra het hoekom God haar haat en weier om haar siek kind te genees. In teenstelling met die oortuiging dat swaarkry God se straf is, leer Paulus dat God sy inisiërende liefde en vryspraak onvoorwaardelik gee. Vers 5 bevestig dat God reeds sy liefde in ons harte uitgestort het deur die Heilige Gees, ongeag ons lewensomstandighede.
- **Die 'Alreeds en Nog Nie':** Die huidige realiteit van vrede met God en vryspraak is soos 'n voorgereg by 'n spoggerige restaurant wat ons laat uitsien na die hoofmaal. Die "nog nie" realiteit is die hoop om eendag ten volle deel te hê aan die heerlikheid van God.

C.S. Lewis en die Woud-metafoor

Die skrywer C.S. Lewis, wat op negejarige ouderdom sy ma weens kanker verloor het en 'n moeilike kinderjare beleef het, skryf in sy boek *Surprised by Joy* oor 'n konstante verlange na ware vreugde. Dominee Liebenberg gebruik Lewis se metafoor van verdwaalde stappers in 'n woud wat onverwags 'n rigtingwyser na hul bestemming vind. Die stappers is oorstelp van vreugde oor die tekenbord, maar hulle slaan nie daar kamp op nie, aangesien die teken bloot na hul ware tuiste wys. Net so is ons aardse vreugdes slegs tekens wat ons aan ons hemelse eindbestemming herinner.

Praktiese Toepassing in die Alledaagse

Om werklik met vreugde te leef, moet gelowiges God se goedheid en getrouheid in gewone, alledaagse dinge raaksien in plaas daarvan om net vir groot wonderwerke te wag. Iets so eenvoudig soos om 'n koppie koffie te geniet, getuig van 'n lang proses en God se voorsienigheid wat daardie koffieboon van ver af tot by jou gebring het. Die dominee daag die gemeente uit om elke oggend, nog voordat hulle uit die bed opstaan, die Here te vra om vir hulle ten minste een ding te wys om voor dankbaar te wees.

Die Voorbeeld van Jesus

Aangesien hierdie preek tydens die derde week van Lydingstyd gelewer is, sluit die boodskap af met die herinnering aan Jesus se eie swaarkry. Jesus was menslik genoeg om doodsbenoud te wees vir die kruisiging, maar Hy het steeds gekies om die lydingspad enduit te stap sodat ons vrygesprek kan word. Jesus se bereidwilligheid om uiterste pyn te verduur, dien as die ultieme aansporing vir ons om selfs in ons moeilikste tye in hoop en vreugde vas te staan.

Oordenkingsvrae

- Die oom in Namakwaland het vas geglo dat die Here hom op daardie spesifieke klein dorpie laat "staan" het. As ek na my eie werk, gesin en omstandighede kyk, kan ek met oortuiging sê: "Die Here het my hier laat staan, en daarom hoort ek hier" ?
- Paulus skryf in Romeine 5 dat ons ons in swaarkry moet verheug omdat dit volharding, karakter en uiteindelik 'n hoop kweek wat nie beskaam nie. Is daar 'n huidige uitdaging in my lewe wat ek kan toelaat om my nader aan God te trek in plaas daarvan om my moedeloos te maak?
- Die preek beklemtoon dat ware Christelike vreugde heeltemal onafhanklik is van gunstige omstandighede. Is my innerlike vrede tans gekoppel aan hoe goed dinge gaan, of is dit stewig geanker in my vryspraak deur Christus ?
- C.S. Lewis vergelyk ons aardse vreugdes met 'n rigtingwyser in 'n woud wat bloot aandui dat ons op pad is na ons ware tuiste. Is ek geneig om by die "tekenborde" van aardse sukses en plesier vas te steek, of gebruik ek dit om my verlange na God as my eindbestemming te versterk ?
- Ons word uitgedaag om God se guns en liefde in die gewone, alledaagse dinge soos 'n koppie koffie raak te sien. Wat is een eenvoudige seën in my lewe vandag wat ek as 'n tasbare bewys van God se voorsiening en getrouheid kan beskou?

- In die lig van Lydingstyd is ons daaraan herinner dat Jesus bewustelik en vrywillig gekies het om intense swaarkry as mens te verduur. Hoe verander Sy bereidwilligheid om die kruispad te stap my persoonlike perspektief op pyn en opoffering ?
- Die dominee stel 'n praktiese uitdaging om elke oggend, nog voor jy uit die bed opstaan, die Here te vra vir ten minste één ding om voor dankbaar te wees. Is ek bereid om hierdie ingesteldheid van dankbaarheid en vreugde 'n daaglikse gewoonte te maak?